

انجمن کلیسايی اورشليم

^۱ وَانْتَدَرَ قَوْمٌ مِنَ الْيَهُودَةَ، وَخَلَعُوا يَعْلَمُونَ الْإِحْوَةَ: أَنَّ إِنْ لَمْ تَكُنُوا حَسَبَ عَادَةَ مُوسَى لَا يُمْكِنُكُمْ أَنْ تَخْلُصُوا. ^۲ فَلَمَّا حَصَلَ لِيُولُسْ وَبَرْتَابَا مُنَازَّهَةً وَمُتَاحَثَةً لَيْسَتْ بِقَلِيلَةٍ مَعَهُمْ رَتَبُوا أَنْ يَصْعَدَ بُولُسُ وَبَرْتَابَا وَأَتَاسْ آخْرُونَ مِنْهُمْ إِلَى الرَّسُلِ وَالْمَسَايِّخِ إِلَى أُورْشَلِيمَ مِنْ أَخْلِي هَذِهِ الْمَسَالَةِ. ^۳ فَهُوَأَبَدَ مَا سَيَّعَتْهُمُ الْكَنِيْسَةُ اجْتَازُوا فِي فَيْنِيقَيَّةَ وَالسَّامَرَةِ يُحْبِرُوهُمْ يَرْجُوُعُ الْأَمَمَ وَكَانُوا يُسَبِّيُوْرَ سُرُورًا عَظِيمًا لِحُمُّيْعِ الْإِحْوَةِ. وَلَمَّا حَصَرُوا إِلَى أُورْشَلِيمَ قَبَلَهُمُ الْكَنِيْسَةُ وَالرَّسُلُ وَالْمَسَايِّخُ فَأَخْبَرُوهُمْ بِكُلِّ مَا صَنَعَ اللَّهُ مَعَهُمْ. وَلَكِنْ قَامَ أَنَاسٌ مِنَ الَّذِينَ كَانُوا قَدْ آمَنُوا مِنْ مَدْهَبِ الْفَرِّيْسِيَّنَ وَقَالُوا: إِنَّهُ يَتَبَغِي أَنْ يُخْتَنُوا وَيُوَصَّوْا يَأْنَ يَحْفَظُوا تَأْمُوسَ مُوسَى.

^۴ فَاجْتَمَعَ الرَّسُلُ وَالْمَسَايِّخُ لِيُسْتَرُوْفُوا فِي هَذَا الْأَمْرِ. فَعَدَ مَا حَصَلَتْ مُبَاخَثَةً كَثِيرَةً قَامَ بِطُرُسُ وَقَالَ لَهُمْ: أَيُّهَا الرَّجَالُ الْإِحْوَةُ، أَنْتُمْ تَعْلَمُونَ أَنَّهُ مُنْذُ أَيَّامَ قَدِيمَةِ اخْتَارَ اللَّهُ يَسِّنَا أَنَّهُ يَقْمِي يَسْمَعُ الْأَمَمَ كَلِمَةَ الْإِبْرِيْلِ وَيُؤْمِنُوْنَ. وَاللَّهُ الْعَارِفُ الْفُلُوْبَ شَهَدَ لَهُمْ مُعْطِيًّا لَهُمُ الرُّوحُ الْقُدُّسُ كَمَا لَأَيْضًا، وَلَمْ يُمْسِيْرَ يَسِّنَا وَيَسِّيْءَ إِذْ طَهَرَ بِالْإِبْرِيْمَانَ فُلُوْبَهُمْ. قَالَانِ لِمَادَا تُجْرِيُوْنَ اللَّهَ يَوْصِيْعَ نَبِرَ عَلَى عُنْقِ التَّلَامِيدَ لَمْ يَسْتَطِعْ آبَاؤُهَا وَلَا تَحْنُ أَنْ تَخْمِلَهُ؟ لَكِنْ يَنْعَمُهُ الرَّبُّ يَسُوْعُ الْمَسِيْحَ تُؤْمِنُ أَنْ تَخْلُصَ كَمَا أَوْلَيْكَ أَيْضًا. ^{۱۰} فَسَكَّ الْجَمْهُورُ كُلُّهُ، وَكَانُوا يَسْمَعُوْنَ بَرْتَابَا وَبُولُسَ يُحَدِّثَانِ يَحْمِيْعَ مَا صَنَعَ اللَّهُ مِنَ الْآيَاتِ وَالْعَجَائِبِ فِي الْأَمَمِ بِوَاسْطِيْمِهِمْ.

^{۱۱} وَبَعْدَمَا سَكَّا أَجَابَ يَعْقُوبَ قَائِلًا: أَيُّهَا الرَّجَالُ الْإِحْوَةُ، اسْمَعُوْنِي. سَمِعَانُ قَدْ أَخْبَرَ كَيْفَ افْتَقَدَ اللَّهُ أَوْلَى الْأَمَمِ لِيَأْخُذَ مِنْهُمْ شَعْبًا عَلَى اسْمِهِ. وَهَذَا تُوَافِقُهُ أَفْوَالُ الْأَنْبِيَاءِ كَمَا هُوَ مَكْتُوبُ: "سَأَرْجِعُ بَعْدَ هَذَا وَأَبْيَنِي أَيْضًا حَيْمَةَ دَاؤِ السَّاقِطَةِ وَأَبْيَنِي أَيْضًا رَدْمَهَا وَأَقِيمَهَا تَائِيَّةً" ^{۱۷} لِكِيْ يَطْلُبَ الْبَاقِوْنَ مِنَ النَّاسِ الرَّبَّ وَجَمِيعَ الْأَمَمِ الَّذِينَ دُعِيَ اسْمِي عَلَيْهِمْ، يَقُولُ الرَّبُّ الصَّانِعُ هَذَا كُلُّهُ. ^{۱۸} مَعْلُومَةٌ عَنِ الرَّبِّ مُنْذُ الْأَرْلِ حَمِيْعُ أَعْمَالِهِ". ^{۱۹} لِذَلِكَ أَنَا أَرَى أَنْ لَا يُسْتَقَلَّ عَلَى الرَّاجِعِينَ إِلَى اللَّهِ مِنَ الْأَمَمِ، بَلْ يُرْسَلُ إِلَيْهِمْ أَنْ يَمْتَقِنُوْنَ تَحْسِيْبَ الْأَصْنَامِ وَالرَّتَنِ وَالْمَخْتُوقِ وَالْذَّمِّ. ^{۲۰} لَكَنْ مُوسَى مُنْذُ أَجْيَالٍ قَدِيمَةٍ لَهُ فِي كُلِّ مَدِيْنَةٍ مَنْ يَكْرِزُ بِهِ إِذْ يُقْرَأُ

^۶ پس رسولان و کشیشان جمع شدند تا در این امر مصلحت بینند. ^۷ چون مباحثه سخت شد، پطرس برخاسته، بدیشان گفت: ای برادران عزیز، شما آگاهید که از ایام اول، خدا از میان شما اختیار کرد که امّت‌ها از زبان من کلام بشارت را بشنوند و ایمان آورند. ^۸ خدای عارفالقلوب بر ایشان شهادت داد بدین که روح القدس را بدیشان داد، چنانکه به ما نیز. و در میان ما و ایشان هیچ فرق نگذاشت، بلکه محض ایمان دلهای ایشان را طاهر نمود. ^۹ پس اکنون چرا خدا را امتحان می‌کنید که یوغی بر گردن شاگردان می‌نهید که پدران ما و ما نیز طاقت تحمل آن را نداشتم، بلکه اعتقاد داریم که محض فیض خداوند عیسی مسیح نجات خواهیم یافت، همچنان که ایشان نیز. ^{۱۰} پس تمام جماعت ساكت شده، به بربانا و بولس گوش گرفتند چون آیات و معجزات را بیان می‌کردند که خدا در میان امّت‌ها به وساطت ایشان ظاهر ساخته بود.

^{۱۱} پس چون ایشان ساكت شدند، یعقوب رو آورد، ^{۱۲} گفت: ای برادران عزیز، مرَا گوش گیرید. شمعون بیان کرده است که چگونه خدا اول امّت‌ها را تقدّد نمود تا قومی از ایشان به نام خود بگیرد. ^{۱۳} و کلام انبیا در این مطابق است چنانکه مکتوب است: که، بعد از این رجوع نموده، خیمه داؤد را که افتاده است باز بنا می‌کنم و خرابیهای آن را باز بنا می‌کنم و آن را بريا

فِي الْمَجَامِعِ كُلَّ سَبْتٍ.

قرار المجمع الرّسولي لـكلّ المسيحيين

²² جَيَّنْتُ رَأْيَ الرَّسُولِ وَالْمَشَايْخِ مَعَ كُلِّ الْكَنيْسَةِ أَنْ يَخْتَارُوا رَجُلَيْنِ مِنْهُمْ فَيُرْسِلُوهُمَا إِلَى اِنْطَاكِيَّةَ مَعَ بُولُسَ وَبَرْنَابَا، يَهُودًا، الْمُلْقَبُ بَرْسَابَا، وَسِيلَا، رَجُلَيْنِ مُنَقَّدَمِيْنَ فِي الْإِحْوَةِ، وَكَبَّوْا يَأْبِيْهِمْ هَكَذَا: الرَّسُولُ وَالْمَشَايْخُ وَالْإِحْوَةُ يُهُدُّوْنَ سَلَامًا إِلَى الْإِحْوَةِ الَّذِيْنَ مِنَ الْأَمْمِ فِي اِنْطَاكِيَّةَ وَسُورِيَّةَ وَكِيلِيَّةَ. ²⁴ إِذْ قَدْ سَمِعْنَا أَنَّ آنَاسًا خَارِجِيْنَ مِنْ عِنْدِنَا أَرْجَعُوكُمْ يَأْقُولُ مُفْلِسِيْنَ أَنْفُسَكُمْ وَقَائِلِيْنَ أَنْ تَخْتَبُوا وَتَحْفَظُوا بَرْنَابَا وَبُولُسَ، رَجُلَيْنِ قَدْ تَأْمُرُهُمْ، رَأَيْنَا وَقَدْ صِرَّتَا يَنْفَسِيْنَ وَاحِدَةً أَنْ تَخْتَارَ رَجُلَيْنِ وَتُرْسَاهُمَا إِلَيْكُمْ مَعَ حَبِيبِيْنَا بَرْنَابَا وَبُولُسَ، رَجُلَيْنِ قَدْ بَدَلَا تَقْسِيْهِمَا لِأَجْلِ اسْمِ رَبِّنَا يَسُوعَ الْمَسِيحِ. ²⁷ فَقَدْ أَرْسَلْنَا يَهُودًا وَسِيلَا وَهُمَا يُخْبِرُانِكُمْ بِقُسْسِ الْأَمْوَارِ شَفَاعَاهَا. ²⁸ لَأَنَّهُ قَدْ رَأَيَ الرُّوحُ الْقُدُّسُ وَتَحْنُّ أَنَّ لَا تَصْعَ عَلَيْكُمْ شَفَاعًا أَكْثَرَ عَيْنَ هَذِهِ الْأَسْيَاءِ الْوَاجِهَةِ: أَنَّ مُتَنَبِّعِيْ عَمَّا ذِيْجَ لِلأَضْطَامِ وَعَنِ الدَّمِ وَالْمَحْنُوقِ وَالرَّثْيَ الَّتِي إِنْ حَفِظْتُمْ أَنْفُسَكُمْ مِنْهَا فَيُعِنَّمَا تَفَعَّلُونَ. كَوْنُوا مُعَاافِيْنَ.

³⁰ فَهُوَلَاءِ لَمَّا أَطْلَفُوا جَاءُوا إِلَى اِنْطَاكِيَّةَ وَجَمَعُوا الْجُمُهُورَ وَدَعَوْا الرِّسَالَةَ. قَلَّمَا قَرَأُوهَا فَرَحُوا لِسَبَبِ التَّغَزِيَّةِ. ³² وَهَهُودًا وَسِيلَا، إِذْ كَاتَا هُمَا أَيْضًا تِيْسِينَ، وَعَطَّا الْإِحْوَةَ بِكَلَامٍ كَثِيرٍ وَسَدَّدَهُمْ. ثُمَّ بَعْدَ مَا صَرَفَا زَمَانًا أَطْلَقَا يَسِيلَامَ مِنَ الْإِحْوَةِ إِلَى الرَّسُولِ. وَلَكِنَّ سِيلَا رَأَيَ أَنَّ يَلْبِسَ هُنَاكَ. أَمَّا بُولُسُ وَبَرْنَابَا فَأَقَامَا فِي اِنْطَاكِيَّةَ يُعْلَمَانَ وَبُسِّرَانَ مَعَ آخَرِيْنَ كَثِيرِيْنَ أَيْضًا بِكَلْمَةِ الرَّبِّ.

بداية الرّحلة التبشيرية الثانية

³⁶ ثُمَّ بَعْدَ أَيَّامٍ قَالَ بُولُسُ لِبَرْنَابَا: لِتَرْجِعَ وَقْنَيْدَ إِحْوَتَنَا فِي كُلِّ مَدِيْنَةٍ تَادِيْنَا فِيهَا بِكَلْمَةِ الرَّبِّ كَيْفَيْهُمْ. فَأَسَّارَ بَرْنَابَا أَنْ يَأْخُذَا مَعَهُمَا أَيْضًا يُوحنَّا، الَّذِي يُدْعَى مَرْقُسُ. وَآمَّا بُولُسُ فَكَانَ يَسْتَحْسِنُ أَنَّ الَّذِي فَيَأْرَقُهُمَا مِنْ يَمْفِيلَيَّةَ وَلَمْ يَدْكُبْ مَعَهُمَا لِلْعَمَلِ لَا يَأْخُذَاهُمَا مَعَهُمَا. ³⁹ فَحَصَّلَ بَيْهُمَا مُسْتَاجَرَةً حَتَّى فَارَقَ أَخَدُهُمَا الْآخَرَ، وَبَرْنَابَا أَخَدَ مَرْقُسَ وَسَافَرَ فِي الْبَحْرِ إِلَى فُئِرِسَ. وَآمَّا بُولُسُ فَأَخْتَارَ سِيلَا وَخَرَجَ مُسْتَوْعَدًا مِنَ الْإِحْوَةِ إِلَى نَعْمَةِ اللَّهِ. ⁴¹ فَأَخْتَارَ فِي سُورِيَّةَ وَكِيلِيَّةَ يُسَدِّدُ الْكَنَائِسَ.

خواهم کرد، ¹⁷ تا بقیه مردم طالب خداوند شوند و جمیع امّت‌هایی که بر آنها نام من نهاده شده است. ¹⁸ این را می‌گوید خداوندی که این چیزها را از بد و عالم معلوم کرده است. ¹⁹ پس رأی من این است، کسانی را که از امّت‌ها به سوی خدا بازگشت می‌کنند زحمت نرسانیم، ²⁰ مگر اینکه ایشان را حکم کنیم که از نجاسات بتها و زنا و حیوانات خفه شده و خون پیرهیزند. ²¹ زیرا که موسی از طبقات سلف در هر شهر اشخاصی دارد که بد و موعظه می‌کنند، چنانکه در هر سنت در کنایس او را تلاوت می‌کنند.

نتیجه انجمن کلیساپی اور شلیم

²² آنگاه رسولان و کشیشان با تمامی کلیسا بدين رضا دادند که چند نفر از میان خود انتخاب نموده، همراه بولس و برنابا به انطاکیه بفرستند، یعنی یهودای ملقب به برسایا و سیلاس که از پیشوایان برادران بودند. ²³ بدست ایشان نوشتد که: رسولان و کشیشان و برادران، به برادران از امّت‌ها که در انطاکیه و سوریه و قیلیقیه می‌باشند، سلام می‌رسانند. چون شنیده شد که بعضی از میان ما بیرون رفته، شما را به سخنان خود مشوش ساخته، دلهای شما را منقلب می‌نمایند و می‌گویند که می‌باید مختون شده، شربعت را نگاه بدارید و ما به ایشان هیچ امر نکردیم. ²⁵ لهذا ما به یک دل مصلحت دیدیم که چند نفر را اختیار نموده، همراه عزیزان خود برنابا و بولس به نزد شما بفرستیم، ²⁶ اشخاصی که جانهای خود را در راه نام خداوند ما عیسی مسیح تسلیم کرده‌اند. ²⁷ پس یهودا و سیلاس را فرستادیم و ایشان شما را از این امور زیانی خواهند آگاهانید. ²⁸ زیرا که روح القدس و ما صواب دیدیم که باری بر شما ننهیم جز این ضروریات ²⁹ که از قربانی‌های بتها و خون و حیوانات خفه شده و زنا بپرهیزید که هر گاه از این امور خود را محفوظ دارید به نیکویی خواهید پرداخت والسلام.

³⁰ پس ایشان مرخص شده، به انطاکیه آمدند و جماعت را فراهم آورده، نامه را رسانیدند. ³¹ چون مطالعه کردند، از این تسلی شادخاطر گشتد. ³² و یهودا و سیلاس چونکه ایشان هم بودند، برادران را به سخنان بسیار، نصیحت و تقویت نمودند. ³³ پس چون مدّتی در آنجا بسر بردنده، به سلامتی از برادران رخصت گرفته، به سوی فرستندگان خود توجّه

نمودند. آما پولس و برنابا در انطاکیه توقف^{۳۴} نموده، با بسیاری دیگر تعلیم و بشارت به کلام خدا می‌دادند.

دومین مأموریت پولس و برنابا

^{۳۶} و بعد از ایام چند، پولس به برنابا گفت: برگردیم و برادران را در هر شهری که در آنها به کلام خداوند اعلام نمودیم، دیدن کنیم که چگونه می‌باشند. آما برنابا چنان مصلحت دید که یوحنای ملقب به مرقس را همراه نیز بردارد. ^{۳۷} لیکن پولس چنین صلاح دانست که شخصی را که از یمفلیه از ایشان جدا شده بود و با ایشان در کار همراهی نکرده بود، با خود نبرد. ^{۳۸} پس نزاعی سخت شد به حدّی که از یکدیگر جدا شده، برنابا مرقس را برداشت، به قیرس از راه دریا رفت. ^{۴۰} آما پولس سیلاس را اختیار کرد و از برادران به فیض خداوند سپرده شده، رو به سفر نهاد. ^{۴۱} و از سوریه و قبیقیه عبور کرده، کلیساها را استوار می‌نمود.